

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อหนี้ในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไปของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
Factors Affecting Debt Incurring in the Next Normal Situation of Faculty of
Business Administration Students at Rajamangala University
of Technology Krungthep

สุพัฒนา เตโชชลาลัย¹ พิทักษ์ ทบจันทร์² สมบัติ คชายุทธ³ และ พรสวรรค์ ผดุง⁴
Suphattana Tachochalalai,¹ Pitak Thobjan,² Sombat Khachayut³ and Pornsawas Phadung⁴

Article History

Receive: June 23, 2023

Revised: August 22, 2023

Accepted: August 25, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไปของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไป และเพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไป โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่กู้ยืมเงินจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาผ่านเรียบร้อยแล้ว จำนวน 194 คน เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ชั้นปีที่แตกต่างกันมีผลต่อการก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สาขาวิชาที่แตกต่างกันมีผลต่อการก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจ พบว่าไม่ส่งผลต่อการก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สำหรับปัจจัยลักษณะพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา พบว่าความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายฉุกเฉิน (ค่ารักษาพยาบาล) ที่แตกต่างกันมีผลต่อการก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาของนักศึกษาที่ก่อหนี้ในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไป พบว่า ค่าใช้จ่ายต่อเดือนไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย และชั่วโมงจิตอาสามีจำนวนมาก

คำสำคัญ : การก่อหนี้ ; สถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไป ; พฤติกรรมการใช้จ่าย ; การตัดสินใจกู้ยืมเพื่อการศึกษา ; กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

¹⁻³ อาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, Lecturer, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Krungthep

⁴ อาจารย์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, Lecturer, Faculty of Textile Industry, Rajamangala University of Technology Krungthep

ABSTRACT

This research aimed to investigate the personal and economic factors affecting debt occurring from the Student Loan Fund of students in the Faculty of Business Administration at Rajamangala University of Technology Krungthep during their next normal situations, and to study students' spending behaviors and problems in the Faculty of Business Administration at Rajamangala University of Technology Krungthep who have incurred debt from the Student Loan Fund in their next normal situations. The research sample comprised of 194 students, from first to fourth year, who have obtained a loan from the Student Loan Fund. The research tool was a questionnaire. The data analyzed using descriptive and inferential statistics. The findings revealed that the personal factors, such as the different age and academic year significantly caused the debt occurring from the Student Loan Fund at the .05 level, the different major affected the debt occurring from the Student Loan Fund at the .01 level, while the economic factors had no impact toward the debt occurring from the Student Loan Fund significantly. In terms of students' spending behaviors, it was found that the different need to have emergency money (medical expenses) significantly influenced the debt occurring from the Student Loan Fund at the .05 level. For the opinion toward the problem of students who occurred debt from the Student Loan Fund in their next normal situations found that the monthly expenses was insufficient and the high levels of volunteer hours.

Keywords : Debt Occurring ; Next Normal Situation ; Spending Behavior ; Educational Loan Decision ; Student Loan Fund

บทนำ

โรคโควิด 19 เป็นโรคอุบัติใหม่ เกิดขึ้นครั้งแรกที่เมืองอู่ฮั่น ประเทศจีน แพร่กระจายทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ก่อให้เกิดวิกฤตทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างรุนแรงต่อประเทศไทย ทำให้ภาคธุรกิจเอกชนขาดรายได้อย่างเฉียบพลันและส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงินของภาคธุรกิจเอกชนรุนแรงยาวนาน จึงเป็นเหตุให้กิจการบางแห่งต้องปิดกิจการลงและเลิกจ้างพนักงาน จากรายงานสถิติรายปีประเทศไทยของสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้เปรียบเทียบผลกระทบจากวิกฤตทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ สถานการณ์น้ำท่วมในประเทศไทยปี 2554 และการแพร่ระบาดของโควิด 19 พบว่า การแพร่ระบาดของโควิด 19 ได้ส่งผลกระทบต่อการเลิกจ้างพนักงานมากที่สุด ทำให้หนี้สินของภาคครัวเรือนทวีความรุนแรงพุ่งสูงขึ้นถึงร้อยละ 90 ต่อรายได้ประชาชาติ มากที่สุดในรอบ 18 ปี (National Statistical Office Thailand, 2021) โดยครัวเรือนไทยมียอดหนี้ต่อหัวสูงขึ้น เป็นหนี้เพิ่มขึ้น คนเป็นหนี้มีอายุน้อยลง และมีความสามารถในการชำระหนี้ลดลง สะท้อนถึงการขาดภูมิคุ้มกันทางการเงิน เพื่อรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตอย่างไร้ระบบที่กำลังเผชิญในปัจจุบัน (Bank of Thailand, 2021) รวมทั้งยังได้ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของประเทศไทยในอนาคต เพราะทำให้ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยถึงปานกลางไม่สามารถรับภาระหนี้สินที่เกิดจากค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุตรหลานที่เพิ่มขึ้นได้ เช่น ค่าอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์เพื่อการศึกษาต่าง ๆ รวมทั้งนักศึกษาที่มีฐานะยากจนเกิดความอายไม่กล้าเรียนออนไลน์ เพราะกลัวเพื่อนจะเห็นสภาพบ้านและชีวิตความเป็นอยู่ที่ไม่ดีจริงของตนเอง เป็นเหตุให้เกิดปัญหาทางการศึกษานำไปสู่การพักการเรียนและลาออกการศึกษากลางคันสอดคล้องกับการศึกษาของ Erawan (2021) พบว่า นักเรียนไทยมีการเข้าถึงการเรียนแบบออนไลน์เพียงร้อยละ 50 และมีภาวะเครียด การเรียนถดถอย ส่งผลให้ร้อยละ 10 ของนักเรียนหลุดจากระบบการศึกษา

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จัดการเรียนการสอนออนไลน์ตามนโยบายของรัฐบาล ในปี 2563-2564 พบว่า สถานการณ์การเรียนการสอนออนไลน์ก่อให้เกิดปัญหาที่สอดคล้องกับปัญหาภาพรวมทางการศึกษาของประเทศไทย เนื่องจากส่วนใหญ่ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยถึงปานกลางได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโควิด 19 ทำให้ขาดสภาพคล่องทางการเงินก่อให้เกิดหนี้สิน จึงไม่สามารถชำระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาได้ ประกอบกับนักศึกษาบางส่วนทำงานหารายได้พิเศษหลังเลิกเรียน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายทางการศึกษาและแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง เมื่อสถานประกอบการปิดกิจการลง ทำให้นักศึกษาถูกเลิกจ้างขาดรายได้ จึงต้องกู้ยืมเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ แต่มีความสามารถ

ในการชำระหนี้ลดลงตามภาวะเศรษฐกิจที่เผชิญอยู่ในปัจจุบัน ทำให้นักศึกษาบางรายไม่มีเงินเพียงพอจ่ายชำระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของตนเองและต้องเก็บเงินส่วนหนึ่งเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับซื้ออุปกรณ์ป้องกันโควิด 19 รวมทั้งเป็นค่ารักษาพยาบาลเมื่อเป็นโควิด 19 เมื่อมีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ประกอบกับนักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่ทราบข้อมูลแนวทางการให้ความช่วยเหลือทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย เช่น กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย จึงต้องพักการเรียนและลาออกกลางคันระหว่างเรียน ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญของระบบการศึกษา สอดคล้องกับสถิติจำนวนนักศึกษาของคณะบริหารธุรกิจเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2564 พบว่า มีจำนวนนักศึกษา 3,156 คน ลดลงเหลือ 2,446 คน ในวันที่ 30 ธันวาคม 2564 (Academic Support Center and Registration Bureau, 2022) ตอกย้ำให้เห็นว่าภายในระยะเวลา 3 เดือน จำนวนนักศึกษาลดลงถึง 153 คน หรือลดลงร้อยละ 23 ที่ต้องหลุดจากการศึกษาระหว่างภาคเรียน

เป็นเรื่องที่น่าสนใจและสำคัญว่า นักศึกษาเหล่านี้จะเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจให้เกิดการเจริญเติบโตก้าวหน้าต่อไปในอนาคต การหยุดชะงักอย่างเฉียบพลันทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดหนี้สินสูงถึงร้อยละ 90 ต่อรายได้ประชาชาติ ส่งผลให้ผู้ปกครองและนักศึกษาไม่มีความสามารถจ่ายชำระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา และต้องหลุดจากการศึกษาระหว่างภาคเรียน ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงทั้งทางการศึกษาและทักษะในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตยาวนานเกินกว่าที่จะประเมินได้ ซึ่งสาเหตุสำคัญในทางเศรษฐกิจนอกเหนือจากการพัฒนากำลังคนให้แรงงานมีคุณภาพและประสิทธิภาพจากการให้การศึกษาแล้ว สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในครอบครัวของนักศึกษาโดยการอุดหนุนและสนับสนุน รวมทั้งสร้างโอกาสทางการศึกษาตามนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นผู้ขยายโอกาสทางการศึกษา เพื่อแก้ปัญหาทางการเงินและค่าใช้จ่ายต่างๆ ทางการศึกษาอย่างแท้จริง รวมทั้งลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาตามสาขาวิชาที่นักศึกษาต้องการศึกษาจนสำเร็จการศึกษาและเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพในการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้คณะผู้วิจัยเล็งเห็นปัญหาและความสำคัญของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่บางรายไม่มีเงินเพียงพอจ่ายชำระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาของตนเอง ประกอบกับนักศึกษาจำนวนหนึ่งไม่ทราบข้อมูลแนวทางการให้ความช่วยเหลือทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิกฤตไป ทำให้นักศึกษาต้องพักการเรียนและลาออกกลางคันระหว่างเรียน ซึ่งนักศึกษาถือเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่ายิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอนาคต จึงจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการศึกษาแก่นักศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงประสงค์ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อกำเนิดสถานการณ์ชีวิตวิกฤตไปของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อทราบปัญหาและหาแนวทางให้ความช่วยเหลือนักศึกษา ซึ่งจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนและลดจำนวนนักศึกษาที่ลาออกกลางคันระหว่างศึกษาในมหาวิทยาลัย รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพัฒนาและปรับปรุงระบบกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่ส่งผลต่อการก่อกำเนิดจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิกฤตไปของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาลักษณะพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ก่อกำเนิดจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิกฤตไป
3. เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ก่อกำเนิดจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิกฤตไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความต้องการของมนุษย์

งานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อกำเนิดสถานการณ์ชีวิตวิกฤตไปของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยการก่อกำเนิดจากความต้องการของมนุษย์ ซึ่งทฤษฎีความต้องการ หรือทฤษฎีมาสโลว์ Maslow (1954) และ Hongthong (2021) ได้อธิบายลำดับขั้นความต้องการ (Maslow's Hierarchy of Needs) ไว้ว่า มนุษย์มีความต้องการทั้งหมด 5 ชั้น โดยเรียงลำดับตามขั้นพื้นฐานหรือต่ำสุดไปจนถึงขั้นสูงสุด ซึ่งมนุษย์จะมีความต้องการในขั้นพื้นฐานหรือต่ำสุดเป็นลำดับแรก เมื่อได้รับการตอบสนองจนพอใจแล้ว จึงจะเกิดความต้องการขั้นที่สูงขึ้นต่อไป โดยที่ความต้องการของมนุษย์จะเกิดขึ้น 5 ชั้นเป็นตามลำดับ ดังนี้

1. ความต้องการพื้นฐานทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการลำดับต่ำที่สุดและเป็นพื้นฐานของชีวิตมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการเพื่อตอบสนองความหิว ความกระหาย ความต้องการเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เรียกว่า ปัจจัยสี่ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย รวมถึงสิ่งที่ทำให้การดำรงชีวิตสะดวกสบายนั่นเอง อาจกล่าวโดยสรุปว่า ความต้องการพื้นฐานทางด้านร่างกายของมนุษย์นั้นเกิดจากการใช้จ่ายเพื่อซื้ออาหารและเครื่องใช้ ค่าห้องพัก ค่าที่พักอาศัย เสื้อผ้า ของใช้ส่วนตัวและของใช้จำเป็น เป็นต้น ซึ่งเป็นความต้องการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของมนุษย์ นอกจากนี้มนุษย์ยังมีความต้องการให้ร่างกายมีสุขภาพแข็งแรง และมีความต้องการรักษาพยาบาล เมื่อเกิดเจ็บป่วยขึ้นกับร่างกาย โดยเฉพาะในสถานการณ์ปัจจุบันที่มีโรคอุบัติใหม่อย่างโควิด 19 และเกิดการกลายพันธุ์จนแพร่กระจายได้อย่างรวดเร็ว ทำให้ทุกคนอาจติดโควิด 19 โดยไม่คาดคิดหากไม่ระมัดระวังป้องกันตัวเองหรือหลีกเลี่ยงได้ยาก ทำให้มนุษย์จำเป็นต้องเก็บเงินส่วนหนึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลป้องกันตนเองและเป็นค่ารักษาพยาบาลในยามฉุกเฉิน

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจแล้ว ความต้องการขั้นนี้จึงจะเกิดขึ้น ได้แก่ ความต้องการความปลอดภัย มีที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจปราศจากความกลัว การสูญเสียและภัยอันตราย เช่น สภาพสิ่งแวดล้อมบ้านปลอดภัย การมีงานที่มั่นคง การมีเงินเก็บออม รวมถึงความมั่นคงปลอดภัยส่วนบุคคล สุขภาพและความเป็นอยู่ ระบบการประกันและช่วยเหลือในกรณีของอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วย อาจกล่าวโดยสรุปว่า ในขั้นนี้มนุษย์ต้องการสินค้าและบริการที่ช่วยสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น การออมเงิน การลงทุนในหลักทรัพย์และสินทรัพย์ประเภทต่างๆ เพื่อความมั่นคงปลอดภัยในอนาคต รวมทั้งการศึกษาเล่าเรียนจะช่วยให้มนุษย์มีอาชีพการงานและการเงินที่มั่นคง และสามารถลงทุนซื้อที่อยู่อาศัยหรือปรับเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมบ้านที่อยู่อาศัยที่มีการดูแลรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างดี อีกทั้งสิ่งสำคัญที่ผู้คนในปัจจุบันให้ความสำคัญในการป้องกันดูแลตนเองให้เกิดความปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บจากโควิด 19

3. ความต้องการความรักและสังคม (Belonging and Love Needs) เมื่อมีความปลอดภัยในชีวิตและมั่นคงในการทำงานแล้ว มนุษย์ต้องการความรัก ความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีความต้องการเป็นเจ้าของและมีเจ้าของ ความรักในรูปแบบต่างกัน เช่น ความรักระหว่างคู่รัก พ่อ แม่ ลูก เพื่อน สามี ภรรยา ได้รับการยอมรับเป็นสมาชิกในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรือหลายกลุ่ม อาจกล่าวโดยสรุปว่า ในขั้นนี้มนุษย์มีความต้องการทางด้านอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง เช่น ความรัก ความผูกพัน การแต่งงานใช้ชีวิตคู่ร่วมกันระหว่างชายหญิง การพักผ่อนท่องเที่ยว หากเป็นความต้องการทางสังคมที่เห็นเด่นชัดคือ ความต้องการเป็นเจ้าของรถยนต์หรูหราราคาแพง สินค้าแบรนด์เนมต่างๆ เพื่อแสดงฐานะทางสังคมให้เพื่อนๆ และครอบครัวชื่นชมและยอมรับเป็นสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งสินค้าเหล่านี้ผู้คนจะได้ครอบครองเมื่อมีอาชีพและฐานะทางการเงินที่มั่นคงเพียงพอในการใช้จ่ายใช้สอยซื้อสินค้านั้นๆ ได้ โดยอาชีพที่มั่นคงเกิดจากการจบการศึกษาในระดับสูงที่สามารถเลี้ยงตนเองได้อย่างไม่ขัดสน

4. ความต้องการการได้รับการยกย่องนับถือในตนเอง (Esteem Needs) เมื่อมีความต้องการความรักและการยอมรับได้รับการตอบสนองแล้ว คนเรามากจะต้องการสร้างสถานภาพของตัวเองให้สูงขึ้น เด่นขึ้น มีความภาคภูมิใจและสร้างความเคารพนับถือตนเอง ชื่นชมในความสำเร็จของงานที่ทำ ความรู้สึกมั่นใจในตนเองและมีเกียรติ ความต้องการเหล่านี้ เช่น ยศ ตำแหน่ง ระดับเงินเดือนที่สูง งานท้าทายความสามารถ ได้รับการยกย่องจากผู้อื่น การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงาน รวมทั้งโอกาสแห่งความก้าวหน้าในหน้าที่อาชีพการงาน ฯลฯ อาจกล่าวโดยสรุปว่า ในขั้นนี้มนุษย์ต้องการสิ่งที่จะช่วยส่งเสริมความภาคภูมิใจและการได้รับการยกย่องนับถือได้นั้นจำเป็นต้องสะสมความมั่งคั่งและบารมีในหน้าที่การงาน เช่น การมีทรัพย์สิน อสังหาริมทรัพย์มากมาย ซึ่งการสะสมทรัพย์สินเหล่านี้เกิดจากค่าใช้จ่ายในการลงทุนเพื่อทำให้เกิดความมั่งคั่งในทรัพย์สินของมนุษย์ รวมทั้งความต้องการมีศถาบรรดาศักดิ์ในระดับสูงเป็นที่เชิดหน้าชูตาเกียรติยศที่มีชื่อเสียงโด่งดังจนเป็นที่เคารพยกย่องจากคนทั่วไป จะเกิดขึ้นได้จากค่าใช้จ่ายในการลงทุนทางการศึกษา เพราะบุคคลทั่วไปมักให้การยอมรับเคารพยกย่องผู้ที่มีการศึกษาสูง เพราะเป็นผู้มีความรู้มากย่อมมีความสามารถมากกว่าผู้จบการศึกษาน้อย

5. ความต้องการพัฒนาศักยภาพของตน (Self-actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ ซึ่งความต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเป็นความต้องการที่มนุษย์ต้องการจะเป็น ต้องการที่จะได้รับผลสำเร็จในเป้าหมายชีวิตของตนเอง และต้องการความสมบูรณ์ของชีวิต อาจกล่าวโดยสรุปว่า ในขั้นนี้มนุษย์ต้องการพัฒนาศักยภาพที่หลากหลายแตกต่างกัน เช่น ต้องการเรียนจบสูง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของตนเอง ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และทำให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจให้เจริญเติบโตก้าวหน้าต่อไปในอนาคตจากทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ

สรุปได้ว่า ความต้องการของมนุษย์มี 5 ชั้น โดยชั้นแรกเป็นความต้องการพื้นฐานทางด้านร่างกายเพื่อให้ชีวิตอยู่รอด ดังนั้น มนุษย์จึงมีความต้องการจับจ่ายใช้สอยไปกับปัจจัย 4 เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองและอยู่รอดแล้ว หลังจากนั้นความต้องการของมนุษย์จึงขยับสูงขึ้นเป็นความต้องการความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตทั้ง สุขภาพอนามัยและความมั่งคั่งปลอดภัยทางจิตใจ เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองจากความต้องการดังกล่าวแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการเพิ่มขึ้นเป็นลำดับต่อไปโดยต้องการความรักจากคนรอบข้างทั้งความรักจากพ่อ แม่ พี่น้อง และความรักจากเพศตรงข้าม อยากรู้เป็นคนรักและคนที่ถูกรักจากคนอื่นจึงทำให้ตนเองรู้สึกมีคุณค่าจากคนอื่น เนื่องจากความต้องการของมนุษย์ไม่มีที่สิ้นสุด มนุษย์จึงมีความต้องการขั้นที่สูงขึ้นโดยต้องการให้ผู้อื่นยกย่องนับถือจึงเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง เมื่อความต้องการขั้นนี้ได้รับการตอบสนอง มนุษย์จะมีความต้องการขั้นสูงสุดโดยต้องการพัฒนาศักยภาพของตน ซึ่งการศึกษาจะช่วยให้มนุษย์พัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของตนเองและเป็นที่พักพิงของผู้อื่นได้ทั้งเพื่อนฝูงและบุคคลในครอบครัว โดยบุคคลที่เรียนสูงมักจะได้รับโอกาสที่ดีทางด้านอาชีพมีหน้าที่การงานที่ดีมีรายได้ ลาภ ยศ และอำนาจ เป็นที่ยอมรับในสังคม รวมทั้งเป็นส่วนหนึ่งของทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าในอนาคต

ความต้องการถือเงิน

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ หรือทฤษฎีมาสโลว์ แบ่งความต้องการของมนุษย์ไว้ 5 ชั้น ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความต้องการใช้จ่ายในด้านต่างๆ ของมนุษย์ โดยมีเงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ เรียกว่า ความต้องการถือเงิน ซึ่ง Blanchard and Johnson (2013) กล่าวว่า ความต้องการถือเงิน หมายถึง ปริมาณเงินทั้งสิ้นที่ประชาชนต้องการถือในขณะใดขณะหนึ่ง อะไรคือเหตุผลของความต้องการถือเงิน แนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิกเชื่อว่าประชาชนมีความต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเท่านั้น เพราะเงินให้ความสะดวกในการจับจ่ายใช้สอย ดังนั้นด้วยแนวคิดเช่นนี้ปริมาณเงินจึงไม่มีความสัมพันธ์แต่อย่างใดกับอัตราดอกเบี้ย ซึ่งต่างกับแนวคิดของเคนส์ โดยเคนส์มีความเห็นว่าประชาชนไม่ได้มีความต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้สอยหรือเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนแต่เพียงอย่างเดียว แต่มีจุดประสงค์อื่นๆ ด้วย คือ ต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายประจำวัน ถือไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน และถือไว้เพื่อเก็งกำไร ดังนั้น ความต้องการถือเงินตามแนวคิดของเคนส์จึงมีรายได้และดอกเบี้ยเป็นตัวกำหนดปริมาณความต้องการถือเงิน ซึ่ง Case and Fair (2003) และ Tatirangsansuk (2001) ได้อธิบายไว้ดังนี้

1. ความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน (Transaction Demand for Money : M_t) เกิดจากครัวเรือนมีความต้องการจับจ่ายใช้สอยเพื่อซื้อสินค้าและบริการสำหรับดำรงชีพประจำวัน เช่น ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่ารถ และธุรกิจต้องการซื้อปัจจัยการผลิตต่างๆ เพื่อผลิตสินค้าและบริการ สาเหตุที่คนเราต้องถือเงินไว้ เพราะครัวเรือนและธุรกิจในระบบเศรษฐกิจมีรายจ่ายเกิดขึ้นทุกวันในรอบระยะเวลาหนึ่ง เช่น ครึ่งเดือน หรือหนึ่งเดือน แต่รายได้ที่ได้รับจะเป็นครั้งคราว เช่น ทุกวันกลางเดือน หรือวันสิ้นเดือน ดังนั้นเพื่อรักษาสภาพคล่องให้มีเงินใช้สอยจนครบคาบเวลาที่จะได้รับเงินเดือนอีกครั้ง ครัวเรือนและธุรกิจจึงต้องการถือเงินสำรองไว้จำนวนหนึ่ง เพื่อสามารถใช้สอยได้ทันทียามที่ต้องการ จำนวนเงินที่ต้องการถือไว้นี้จะมากน้อยเท่าใดขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ คือ ระดับรายได้และงวดเวลาในการรับรายได้ อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ความต้องการถือเงินไว้ใช้ในชีวิตประจำวันของครัวเรือนถือเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการยังชีพของมนุษย์ ได้แก่ ค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้า ค่ายารักษาโรค ค่าที่พักอาศัย ค่าเดินทาง เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด ตามทฤษฎีความต้องการ หรือทฤษฎีมาสโลว์ ส่วนธุรกิจต้องการถือเงินไว้เพื่อซื้อปัจจัยการผลิตสำหรับผลิตสินค้าและบริการขายให้แก่ผู้บริโภค

2. ความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน (Precautionary Demand for Money : M_p) เนื่องจากความไม่แน่นอนเกี่ยวกับรายรับและรายจ่ายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อาจมีรายรับและรายจ่ายที่ไม่คาดคิดเกิดขึ้นได้ ตามทัศนะของเคนส์ ความต้องการถือเงินเพื่อจุดมุ่งหมายนี้ ก็เพื่อเอาไว้ใช้สำหรับรายจ่ายที่เกิดขึ้นโดยกะทันหัน เช่น เกิดอาการเจ็บป่วยกะทันหัน อุบัติเหตุ หรืออาจตกงาน ดังนั้น หากเราพิจารณาว่าครัวเรือนจำเป็นต้องมีเงินไว้เพื่อสำรองจ่ายในยามฉุกเฉิน ธุรกิจหรือหน่วยการผลิตก็จำเป็นต้องมีความจำเป็นต้องถือเงินไว้เพื่อสำรองจ่ายในยามฉุกเฉินเช่นกัน ซึ่งตัวกำหนดว่าเงินที่ถือไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉินจะมากหรือน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับขนาดของรายได้ ดังนั้น ความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉินจึงมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับรายได้ประชาชาติเช่นเดียวกันกับความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉินเพื่อเก็บไว้ใช้ยามเจ็บป่วย เกิดอุบัติเหตุ หรือเกิดภาวะตกงาน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการความมั่นคงปลอดภัยตามทฤษฎีความต้องการ หรือทฤษฎีมาสโลว์ โดยขั้นนี้มนุษย์ต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง หากพิจารณาตามสถานการณ์ปัจจุบันแล้ว ประชาชนมี ความต้องการ

ถือเงินไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉินมากขึ้นจากสถานการณ์โควิด 19 ที่ต้องสำรองเงินไว้ทั้งซื้ออุปกรณ์ป้องกันโควิด 19 และหากเป็นโควิด 19 หรือเป็นแล้วกลับมาเป็นซ้ำอีก จึงต้องเตรียมเงินสำรองไว้สำหรับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลตนเองและครอบครัว ในขณะที่เดียวกัน ภาคธุรกิจจำเป็นต้องสำรองเงินส่วนหนึ่งหากสถานการณ์โควิด 19 ส่งผลกระทบต่อธุรกิจและยืดเยื้อยาวนาน

3. ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (Speculative Demand for Money : M_s) การที่เคนส์เพิ่มความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร นับได้ว่าเป็นผลงานสำคัญที่ทำให้ทฤษฎีของเขาแตกต่างไปจากทฤษฎีปริมาณเงิน โดยเคนส์มีความเห็นว่า คนเรายังมีความต้องการถือเงินไว้เพื่อเป็นเครื่องสะสมมูลค่า หรือสะสมทรัพย์สินด้วย ในการวิเคราะห์เคนส์ได้พิจารณาสินทรัพย์ทางการเงินเพียงชนิดเดียว คือ พันธบัตร ซึ่งคนอาจเลือกถือพันธบัตรแทนเงินในการเป็นเครื่องสะสมมูลค่า เพราะพันธบัตรให้ผลตอบแทนแก่ผู้ถือในรูปของอัตราดอกเบี้ย ในขณะที่การถือสินทรัพย์ในรูปของเงินจะไม่ได้รับผลตอบแทนแต่อย่างใด เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยในอนาคตมีความไม่แน่นอน การลงทุนในพันธบัตรจะทำให้ได้รับกำไรส่วนทุน (Capital Gain) หรือขาดทุนส่วนทุน (Capital Loss) โดยในทฤษฎีพบว่า ราคาพันธบัตรมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งการลงทุนในพันธบัตรเป็นรูปหนึ่งที่มีความเสี่ยงต่ำ เหมาะสำหรับผู้ต้องการลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้น้อย อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า โดยปกติเมื่อมีรายได้เกิดขึ้น เงินนั้นจะถูกจัดสรรไว้เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเพื่อการดำรงชีพอีกส่วนหนึ่งจะเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุฉุกเฉิน และเพื่อการลงทุนหาผลประโยชน์ตอบแทนเพื่อแสวงหารายได้และความมั่งคั่งทางการเงินให้แก่ตนเอง ทำให้มีเงินใช้จ่ายใช้สอยอย่างเพียงพอตามความต้องการของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์ หรือทฤษฎีมาสโลว์

โดยสรุป ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (ทฤษฎีมาสโลว์) จะเกิดขึ้นได้นั้น ต้องอาศัยเงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการ เคนส์เรียกว่า ความต้องการถือเงิน ซึ่งทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ 5 ชั้น ได้แก่ ความต้องการพื้นฐานทางด้านร่างกาย ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการความรักและสังคม ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือในตนเอง และความต้องการพัฒนาศักยภาพของตน มีความสัมพันธ์กับความต้องการถือเงินไว้ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อการยังชีพให้ชีวิตอยู่รอด ในขณะเดียวกัน มนุษย์ยังจำเป็นต้องมีเงินส่วนหนึ่งเพื่อเก็บไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยเกิดอุบัติเหตุ และตกเงิน ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวเป็นภาวะฉุกเฉินที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิดขึ้น จำเป็นต้องมีเงินเก็บส่วนหนึ่งสำรองไว้ใช้ในกรณีฉุกเฉิน นอกจากนี้ เงินอีกส่วนหนึ่งมนุษย์ยังต้องนำมาลงทุนเก็งกำไร เพื่อหาผลประโยชน์ตอบแทน ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้รายได้ของมนุษย์เพิ่มขึ้น เพื่อนำเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวและครอบครัว รวมทั้งเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนของลูกหลานในครอบครัว ซึ่งค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเพื่อการดำรงชีพที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนในแต่ละวันที่ไปศึกษาเล่าเรียน ค่าเทอม และค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนตลอดจนค่าใช้จ่ายในการป้องกันตนเองจากโรคภัยไข้เจ็บอย่างโรคโควิด 19 ทั้งนี้จากการศึกษาทั้งทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ และทฤษฎีความต้องการถือเงินของเคนส์จึงได้นำมาสู่แนวทางในการกำหนดปัจจัยในด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อการก่อหนี้ในสถานการณ์ชีวิตวิกฤตไป

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการก่อหนี้ในสถานการณ์ชีวิตวิกฤตไป

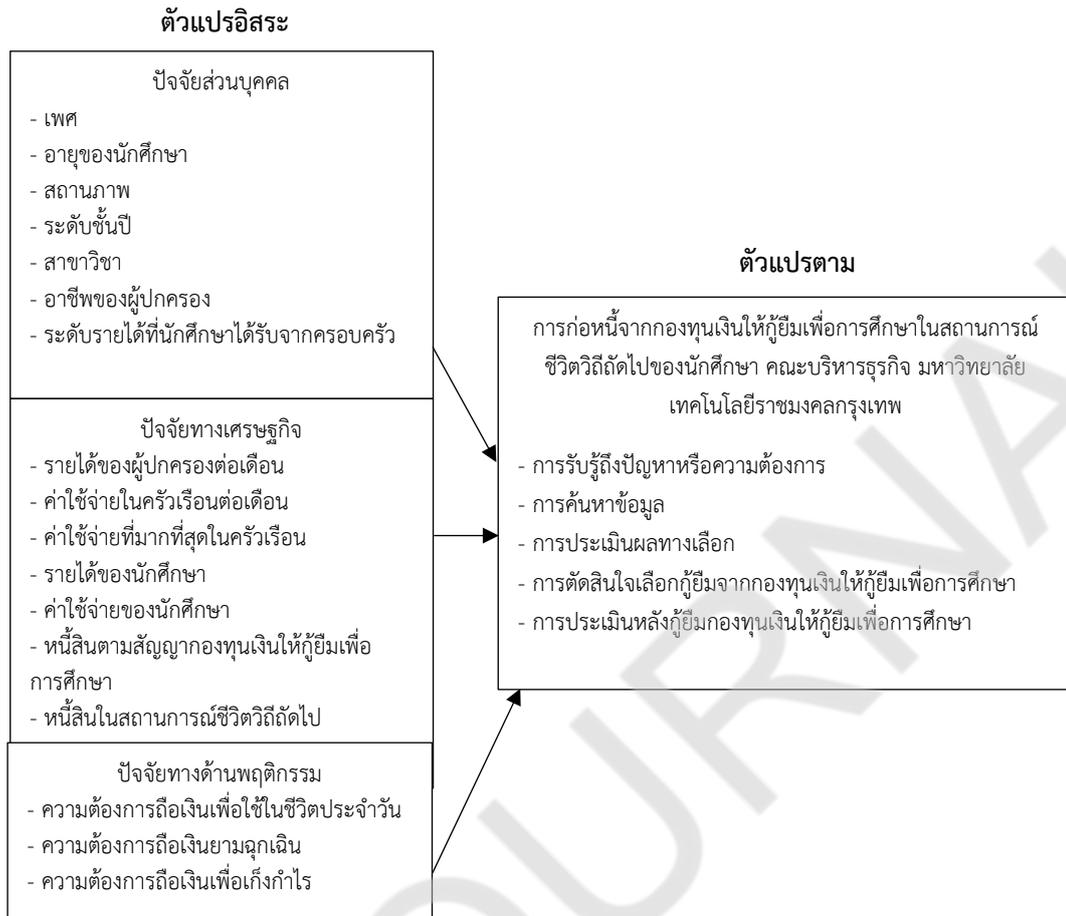
สถานการณ์ระบาดของโควิด 19 ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจต่อภาคธุรกิจและประชาชนในวงกว้าง ทำให้สภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจเกิดภาวะตึงตัว กระทบต่อกลไกของระบบเศรษฐกิจของไทยจากการที่กิจกรรมทางเศรษฐกิจและการจ้างงานต้องหยุดชะงักเพื่อชะลอโรคระบาด โดยผู้ประกอบการและพนักงานที่ได้รับผลกระทบมีรายได้ลดลงไม่เพียงพอในการใช้จ่ายใช้สอยเพื่อครองชีพ จึงต้องกู้หนี้ยืมสินเพิ่มขึ้นในการดำรงชีวิต (Bank of Thailand, 2021) ซึ่ง Sangchuang and Dheera-aumpon (2021) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านรายได้และปัจจัยพฤติกรรมส่งผลต่อการเป็นหนี้ในระบบของประชาชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ไม่เพียงแต่ผู้ใหญ่ที่ต้องกู้ยืมก่อให้เกิดหนี้สินแต่ยังรวมถึงนักเรียนนักศึกษาที่ต้องกู้ยืมเงิน เพราะเงินที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย ซึ่ง Suktat, Wonglamthong and Paipayob (2019) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้เงินของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารและค่าใช้จ่ายส่วนตัว เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการใช้เงินของนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนและค่าอาหาร โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้จ่ายมากที่สุด ทำให้เกิดปัญหาค่าใช้จ่ายไม่พอใช้ จึงแก้ปัญหาโดยการอดอาหารบางมื้อขอเพิ่มจากผู้ปกครอง ขอยืมจากญาติ ขอยืมเพื่อน และกู้เงิน โดยในช่วงที่เกิดการแพร่ระบาดของโควิด 19 อยู่ นั้น Roekdamnoenkit (2020) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้ในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ของบุคลากรเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า ปัจจัยด้านรายได้ที่มีภาวะรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพในปัจจุบัน ปัจจัยด้านพฤติกรรมการใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการเลือกซื้ออาหารและการบริโภค ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ และค่าใช้จ่ายที่อยู่อาศัย

รวมทั้งปัจจัยวิกฤตจากโควิด 19 ที่ส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลให้บุคลากรเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี มีการก่อกำหนดทั้งในระบบและนอกระบบเพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น สิ่งที่ภาครัฐควรให้การสนับสนุนในระยะยาวและก่อให้เกิดความยั่งยืนคือการผลักดันด้านการศึกษาให้แก่ประชาชน เพราะการศึกษามีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของรายได้ ทำให้ประชาชนมีรายได้เพียงพอในการใช้จ่ายทั้งต่อตนเองและครอบครัว ดังนั้นผู้ปกครองจึงได้ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในระดับต่างๆ แต่มีผู้ปกครองบางส่วนที่มีรายได้น้อยถึงปานกลางไม่สามารถรับภาระที่เกิดจากค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาของบุตรหลานที่เพิ่มขึ้นได้ กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจึงเข้ามาให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนทางการศึกษาแก่นักเรียนและนักศึกษา สอดคล้องกับ Britton and Gruber (2020) พบว่า การกู้ยืมเพื่อศึกษากำลังเป็นที่นิยมสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนและค่าครองชีพในชีวิตประจำวันของนักศึกษา รวมทั้ง Komhom and Chaiyaphum (2020) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนให้กู้ยืมเพื่อศึกษามหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินตามความต้องการพื้นฐานมากที่สุด รองลงมาคือพฤติกรรมการใช้จ่ายด้านการใช้จ่ายเงินตามความต้องการทางการศึกษา โดยใช้จ่ายเงินตามความต้องการด้านนันทนาการอยู่ในระดับน้อย ตลอดจน Boonchai (2022) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการให้กู้ยืม การชำระคืนเงินกู้เพื่อการศึกษาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏในภาคเหนือของประเทศไทย พบว่า เกรดเฉลี่ยก่อนสมัครสินเชื่อ ภูมิฐานะ มีความสัมพันธ์ทางสถิติในทิศทางเดียวกันกับการกู้ยืมเงินของนักเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งทฤษฎีความต้องการ หรือทฤษฎีมาสโลว์ ซึ่งมีลำดับชั้นความต้องการของมนุษย์ทั้งหมด 5 ชั้น ซึ่งประกอบด้วย ความต้องการพื้นฐานทางด้านร่างกาย ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ความต้องการความรักและสังคม ความต้องการการได้รับการยกย่องนับถือในตนเองและความต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองเชื่อมโยงกับทฤษฎีความต้องการถือเงินซึ่งประกอบด้วย ความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ความต้องการถือเงินไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน และ ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไรทำให้สามารถกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยโดยประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยทางด้านพฤติกรรมที่ส่งผลกระทบต่อความก่อกำหนดนี้เพื่อการศึกษาของนักศึกษา ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุของนักศึกษา สถานภาพ ระดับชั้นปี สาขา อาชีพของผู้ปกครอง และระดับรายได้ที่นักศึกษาได้รับจากครอบครัวต่างกันส่งผลต่อการก่อกำเนิดจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไปแตกต่างกัน
2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ค่าใช้จ่ายในครัวเรือนต่อเดือน ค่าใช้จ่ายที่มากที่สุดในครัวเรือน รายได้ของนักศึกษา ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา หนี้สินตามสัญญาจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และหนี้สินในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไปต่างกันส่งผลต่อการก่อกำเนิดจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไปแตกต่างกัน
3. ปัจจัยทางด้านพฤติกรรม ได้แก่ ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน ความต้องการถือเงินยามฉุกเฉิน และ ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไรต่างกันส่งผลต่อการก่อกำเนิดจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไปแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 9 สาขา ประกอบด้วย สาขาวิชาการเงินและนวัตกรรมทางการเงิน การจัดการธุรกิจสมัยใหม่ การตลาด การบัญชี การประเมินราคาทรัพย์สิน การสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ เทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล ธุรกิจการบิน และระบบสารสนเทศ ซึ่งนักศึกษามีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์แล้ว โดยกู้ยืมเงินจากกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาผ่านเรียบร้อยแล้วในภาคการศึกษาที่ 1-2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งเป็นผู้กู้รายเก่า จำนวน 213 คน และเป็นผู้กู้รายใหม่ จำนวน 163 คน รวมทั้งหมด 376 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 9 สาขา โดยกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาผ่านเรียบร้อยแล้วในภาคการศึกษาที่ 1-2 ปีการศึกษา 2565 โดยคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) จากสูตร Yamane (1967) กำหนดให้เกิดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 หรือ .05 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้เท่ากับ 194 คน เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเจาะจงคัดเลือกเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 9 สาขา ประกอบด้วย สาขาวิชาการเงินและนวัตกรรมทางการเงิน จำนวน 28 คน การจัดการธุรกิจสมัยใหม่ จำนวน 49 คน การตลาด จำนวน 15 คน การบัญชี จำนวน 64 คน การประเมินราคาทรัพย์สิน จำนวน 2 คน การสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ จำนวน 15 คน เทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล จำนวน 16 คน ธุรกิจการบิน จำนวน 3 คน และระบบสารสนเทศ จำนวน 2 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้นโดยยึดตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบด้วยข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ข้อคำถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) แบบปลายปิด (Close Ended Questions) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบแบบสอบถามที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย รวมทั้งสามารถกรอกแบบสอบถามเสร็จภายในระยะเวลาอันสั้น สำหรับแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำชี้แจงและให้ข้อมูลทั่วไปแก่ผู้กรอกแบบสอบถามอันได้แก่ ชื่องานวิจัย วัตถุประสงค์ในโยชน์ของงานวิจัย ประโยชน์ของงานวิจัย การเก็บรักษาความลับของข้อมูล คำแนะนำในการกรอกแบบสอบถาม โครงสร้างแบบสอบถาม จำนวนคำถามในแบบสอบถาม และข้อมูลของผู้วิจัย

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามซึ่งเป็นคำถามหลัก โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามคัดกรอง ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับนักศึกษาเป็นผู้ที่ทำสัญญาและกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา) หรือไม่ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด จำนวนคำถาม 1 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักศึกษาทำสัญญากู้ยืม กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ในช่วงหลังโควิด-19 เพศ อายุ นักศึกษา สถานภาพ ชั้นปี สาขาวิชา อาชีพของผู้ปกครอง ระดับรายได้ที่นักศึกษาได้รับจากครอบครัวมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด มีหลายตัวเลือกให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ จำนวนคำถาม 8 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับรายได้ของผู้ปกครอง ระดับค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ค่าใช้จ่ายมากที่สุดในครัวเรือน รายได้ของนักศึกษา ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา ประมาณจำนวนหนี้สินตามสัญญา กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (รวมค่าครองชีพ) ประมาณจำนวนหนี้สินในสถานการณ์หลังโควิด 19 มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด มีหลายตัวเลือกให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ จำนวนคำถาม 7 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อมูลทางด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ บุคคลที่มีผลต่อการก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กลุ่มเพื่อนหรือมิตรสหายที่มีผลต่อการก่อหนี้จาก กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ค่าอาหาร/เครื่องดื่ม ค่าหอพัก/ที่พักอาศัย ค่าใช้จ่ายส่วนตัว ค่าโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต ค่าท่องเที่ยว พักผ่อน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ค่ารักษาพยาบาล เงินเก็บสะสม ค่าใช้จ่ายเพื่อลงทุน ค่าใช้จ่ายเพื่อการเดินทางไป-กลับมหาวิทยาลัย ค่าหนังสือ/เอกสารเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด มีหลายตัวเลือกให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ จำนวนคำถาม 15 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ เห็นถึงความสำคัญของการศึกษา แบ่งเบาภาระปัญหาทางการเงินของครอบครัว มีการค้นหาหรือได้รับข้อมูลจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ก่อนการตัดสินใจ การเปรียบเทียบกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กับสถาบันการเงินอื่นๆ โดยประเมินต้นทุนและดอกเบี้ยเป็นสำคัญ ตัดสินใจกู้ยืมเพื่อการศึกษาจากบุคคลข้างเคียง เพื่อน หรือรุ่นพี่ที่ทำการกู้ยืมก่อนหน้าท่าน นักศึกษาพอใจในขั้นตอนและกระบวนการให้บริการของกู้ยืมเพื่อการศึกษา และจะแนะนำให้รุ่นถัดไป จำนวนคำถาม 6 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด โดยใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale)

การกำหนดเกณฑ์ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่กู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สำเร็จเรียบร้อยแล้ว แปลความหมายค่าเฉลี่ยไว้ 5 ระดับ จากการคำนวณระดับค่าเฉลี่ย (Prachanban, 2012)

ตอนที่ 6 สภาพปัญหาของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในสถานการณ์หลังโควิด-19 (ซีวีทีอีถัดไป) มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดที่สามารถตอบได้หลายข้อ จำนวนคำถาม 1 ข้อ

อย่างไรก็ตาม แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ประเมินแบบสอบถามทุกข้อ เมื่อคำนวณค่า IOC แล้วเกินกว่า 0.50 จึงจะถือได้ว่าแบบสอบถามข้อนั้นสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ แต่หากมีค่าน้อยกว่า 0.50 จะถือว่าแบบสอบถามข้อนั้นไม่มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ จะต้องทำการปรับปรุงแบบสอบถามข้อนั้น หรือตัดข้อคำถามออกไป (Kunsawat, 2015) ซึ่งค่า IOC ที่คำนวณได้มีค่าระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่าข้อคำถามในแบบสอบถามสอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ รวมทั้งได้ทำการตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงมาแล้วไปใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ที่เรียนคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) หากมีค่ามากกว่า 0.70 แสดงว่า แบบสอบถามมีความเที่ยงตรงสูง (Wanitbancha, 2017) จากการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ Cronbach (Cronbach's Alpha Coefficient) รวมทั้งหมดมีค่าเท่ากับ 0.75 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แบบสอบถามนี้มีความเที่ยงตรง (Reliability) สามารถนำแบบสอบถามไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งแบบสอบถามได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เรียบร้อยแล้ว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการส่งคิวอาร์โค้ดให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาที่กู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา สำเร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อส่งให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม และลงประกาศในเพจของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อแจ้งให้นักศึกษาของคณะบริหารธุรกิจที่กู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจได้เพียง 1 ครั้ง และตอบทุกข้อ ซึ่งผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ตั้งแต่วันที่ 22 มีนาคม 2566 ถึงวันที่ 26 มีนาคม 2566 เป็นจำนวน 5 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวหรือเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป เป็นการทดสอบสมมติฐานค่าสถิติที่ใช้ คือ การทดสอบสถิติแบบ t-test และ F test (One Way ANOVA) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

หัวข้อ		จำนวน (N = 194 คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	36.00	18.60
	หญิง	152.00	78.30
	เพศทางเลือก	6.00	3.10

ตารางที่ 1 (ต่อ)

	หัวข้อ	จำนวน (N = 194 คน)	ร้อยละ
อายุ	ไม่เกิน 18 ปี	6.00	3.10
	19 ปี	37.00	19.10
	20 ปี	78.00	40.20
	21 ปี	47.00	24.20
	22 ปี	21.00	10.90
	อื่น ๆ (23-25 ปี)	5.00	2.50
สถานภาพ	โสด	193.00	99.50
	สมรส	1.00	0.50
ชั้นปี	ปีที่ 1	40.00	20.60
	ปีที่ 2	89.00	45.90
	ปีที่ 3	41.00	21.20
	ปีที่ 4	8.00	4.10
	เทียบโอนชั้นปีที่ 1	6.00	3.10
	เทียบโอนชั้นปีที่ 2	8.00	4.10
	ชั้นปีเกิน	2.00	1.00
	สาขาวิชา	การเงินและนวัตกรรมทางการเงิน	28.00
การจัดการธุรกิจสมัยใหม่		50.00	25.90
การตลาด		15.00	7.80
การสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ		16.00	8.20
เทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล		15.00	7.70
ธุรกิจการบิน		3.00	1.50
การบัญชี		64.00	33.00
การประเมินราคาทรัพย์สิน		1.00	0.50
ระบบสารสนเทศ		2.00	1.00
อาชีพของผู้ปกครอง		ข้าราชการ/พนักงานของรัฐ	11.00
	พนักงานของรัฐวิสาหกิจ	3.00	1.50
	พนักงานบริษัทเอกชน	41.00	21.20
	เจ้าของธุรกิจ/อาชีพอิสระ	30.00	15.50
	เกษตรกร/ชาวสวน	10.00	5.20
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	5.00	2.60
	รับจ้างทั่วไป	86.00	44.30
	อื่นๆ (โปรดระบุ)	8.00	4.00

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมี จำนวน 194 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 78.30 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 18.60 และเพศทางเลือก คิดเป็นร้อยละ 3.10 โดยมีอายุ 20 ปี อายุ 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.20 ร้อยละ 24.20 และอื่นๆ อายุ 23-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.50 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 99.50 ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 45.90 ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 21.20 และชั้นปีเกิน คิดเป็นร้อยละ 1.00 โดยกำลังศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คิดเป็นร้อยละ 33.00 การจัดการธุรกิจสมัยใหม่ คิดเป็นร้อยละ 25.90 และการประเมินราคาทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 0.50 โดยส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 44.30 พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 21.20 และพนักงานของรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีการตัดสินใจกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และผลการศึกษาคือ การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ มีผลต่อการก่อกำหนดจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไปของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ดังตารางที่ 2-5

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นที่มีการตัดสินใจกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

การตัดสินใจกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การตัดสินใจกู้ยืมเพื่อการศึกษาเพราะเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา	4.47	0.68	มากที่สุด
2. การตัดสินใจกู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระปัญหาทางการเงินของครอบครัว	4.57	0.66	มากที่สุด
3. การค้นหาหรือได้รับข้อมูลจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาก่อนการตัดสินใจ	4.34	0.77	มากที่สุด
4. การเปรียบเทียบกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กับสถาบันการเงินอื่นๆ โดยประเมินต้นทุนและดอกเบี้ยเป็นสำคัญ	4.04	0.96	มาก
5. การตัดสินใจกู้ยืมเพื่อการศึกษาจากบุคคลข้างเคียง เพื่อน หรือรุ่นพี่ที่ทำการกู้ยืมก่อนหน้าท่าน	3.85	1.06	มาก
6. ความพอใจในขั้นตอนและกระบวนการให้บริการของกู้ยืมเพื่อการศึกษาและจะแนะนำให้รุ่นถัดไป	4.06	0.87	มาก
รวม	4.22	0.83	มากที่สุด

2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีการตัดสินใจกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ประกอบด้วย การตัดสินใจกู้ยืมเพื่อการศึกษาเพราะเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา การตัดสินใจกู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระปัญหาทางการเงินของครอบครัว การค้นหาหรือได้รับข้อมูลจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ก่อนการตัดสินใจ การเปรียบเทียบกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กับสถาบันการเงินอื่นๆ โดยประเมินต้นทุนและดอกเบี้ยเป็นสำคัญ การตัดสินใจกู้ยืมเพื่อการศึกษา จากบุคคลข้างเคียง เพื่อน หรือรุ่นพี่ที่ทำการกู้ยืมก่อนหน้าท่าน และความพอใจในขั้นตอนและกระบวนการให้บริการของกู้ยืมเพื่อการศึกษาและจะแนะนำให้รุ่นถัดไป การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลเพื่ออธิบายข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล จากตารางที่ 2 พบว่า ภาพรวมของระดับความคิดเห็นที่มีการตัดสินใจกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.22, S.D. = 0.83) และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่าความคิดเห็นที่มีค่ามากที่สุด คือ การตัดสินใจกู้ยืมเพื่อการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระปัญหาทางการเงินของครอบครัว มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.57, S.D. = 0.66) รองลงมา คือ การตัดสินใจกู้ยืมเพื่อการศึกษาเพราะเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.68) ส่วนการค้นหาหรือได้รับข้อมูลจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ก่อนการตัดสินใจ มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.34, S.D. = 0.77) ส่วนความคิดเห็นมีค่าน้อยที่สุดนั้นเป็นการตัดสินใจกู้ยืมเพื่อการศึกษาจากบุคคลข้างเคียง เพื่อน หรือรุ่นพี่ที่ทำการกู้ยืมก่อนหน้าท่าน คือ มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 3.85, S.D. = 1.06) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับการก่อกำหนดจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กับปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	DF	Mean Square	F	Sig Prob > F
เพศ	ระหว่างกลุ่ม	0.59	2	0.29	0.71	0.49
	ภายในกลุ่ม	77.56	191	0.41		
	รวม	78.14	193			
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	4.79	5	0.96	2.46**	0.04
	ภายในกลุ่ม	73.34	188	0.39		
	รวม	78.14	193			
ชั้นปี	ระหว่างกลุ่ม	5.77	6	0.96	2.49**	0.02
	ภายในกลุ่ม	72.36	187	0.39		
	รวม	78.14	193			

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	DF	Mean Square	F	Sig Prob > F
สาขาวิชา	ระหว่างกลุ่ม	9.68	8	1.21	3.27***	0.00
	ภายในกลุ่ม	68.46	185	0.37		
	รวม	78.14	193			
อาชีพผู้ปกครอง	ระหว่างกลุ่ม	1.33	7	0.20	0.46	0.86
	ภายในกลุ่ม	76.80	186	0.41		
	รวม	78.14	193			
จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	ระหว่างกลุ่ม	2.45	4	0.61	1.53	0.20
	ภายในกลุ่ม	75.68	189	0.40		
	รวม	78.14	193			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, ***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านอายุและชั้นปีของนักศึกษาที่ต่างกัน มีผลต่อการก่อกำหนดเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 2.46^{**}$, $Sig = 0.04$) และ ($F = 2.49^{**}$, $Sig = 0.02$) และสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีผลต่อการก่อกำหนดเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 3.27^{***}$, $Sig = 0.00$) สำหรับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อาชีพผู้ปกครอง และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการก่อกำหนดเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับการก่อกำหนดเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กับปัจจัยส่วนบุคคล

ตัวแปรที่ศึกษา	t	Sig. (2-tailed)
สถานภาพ	-0.70	0.49

จากตารางที่ 4 พบว่า สถานภาพของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการก่อกำหนดเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา

2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล อายุและชั้นปีของนักศึกษาที่ต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจกู้ยืมเพื่อการศึกษาจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน ซึ่ง Komhohm and Chaiyaphum (2020) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษากองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์ พบว่า นักศึกษากองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 21-22 ปี และใช้จ่ายไปตามความต้องการพื้นฐาน สอดคล้องกับ Suktat, Wonglamthong and Paipayob (2019) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารและค่าใช้จ่ายส่วนตัว เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการใช้จ่ายเงินของนักศึกษาแต่ละชั้นปีมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเรียนและค่าอาหาร โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้จ่ายมากที่สุด ทำให้เกิดปัญหาค่าใช้จ่ายไม่พอใช้ จึงแก้ปัญหาโดยการอดอาหารบางมื้อ ขอเพิ่มจากผู้ปกครอง ขอยืมจากญาติ ขอยืมเพื่อน และกู้เงิน รวมทั้ง อัตราการเก็บค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน ค่าสนับสนุนการจัดการศึกษา และค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาชั้นปี 1 แพงกว่านักศึกษาชั้นปีอื่นๆ (Division of Finance, 2022) จึงทำให้ชั้นปีที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการก่อกำหนดเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน และสาขาวิชาที่ต่างกันมีผลต่อการก่อกำหนดเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละสาขาวิชาค่าเทอมแตกต่างกัน เช่น สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล ธุรกิจการบิน และระบบสารสนเทศ ค่าเทอมแพงกว่าสาขาอื่นๆ เพราะมีค่าวัสดุอุปกรณ์เฉพาะทางเพื่อใช้ในการเรียนการสอน (Division of Finance, 2022) ทำให้นักศึกษามีความต้องการเงินที่แตกต่างกันโดยเฉพาะความต้องการเงินเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวันเพื่อการดำรงชีพ และค่าใช้จ่ายในการศึกษาสำหรับซื้ออุปกรณ์เพื่อใช้ในการเรียนของแต่ละสาขาต่างกัน เช่น อุปกรณ์ด้านคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบิน จึงทำให้นักศึกษากู้ยืมเพื่อการศึกษาที่แตกต่างจากสาขาอื่นๆ สอดคล้องกับ Student Loan Fund (2021) กำหนดคุณสมบัติของผู้กู้ต้องเป็นนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาที่ขาดแคลน เป็นความต้องการหลัก ซึ่งมีความชัดเจนของการผลิต กำลังคนและ

มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ จึงทำให้สาขาที่ต่างกันก็ย่อมเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน แต่กลับพบว่าผู้มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ชั้นปี อาชีพผู้ปกครอง และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ไม่มีผลต่อการก่อกำหนดทุน แสดงให้เห็นว่านักศึกษาผู้ที่ยืมเพื่อการศึกษาที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิตและการกู้ยืมในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไปไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Sangchuang and Dheera-aumpon (2021) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการเป็นหนี้ในระบบของประชาชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อาจเนื่องมาจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้กู้เป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ทุกสถาบันการศึกษาต้องยึดตามหลักเกณฑ์เดียวกัน จึงทำให้เพศ อายุ สถานภาพ ชั้นปี อาชีพผู้ปกครอง และจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่แตกต่างกัน แต่การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับการก่อกำหนดทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กับ ปัจจัยเศรษฐกิจ

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	DF	Mean square	F	Sig Prob > F
รายได้ของผู้ปกครอง	ระหว่างกลุ่ม	0.86	3	0.29	0.70	0.55
	ภายในกลุ่ม	77.28	190	0.41		
	รวม	78.14	193			
รายได้ของนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.31	3	0.10	0.25	0.86
	ภายในกลุ่ม	77.83	190	0.41		
	รวม	78.14	193			
ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน	ระหว่างกลุ่ม	0.99	3	0.33	0.81	0.49
	ภายในกลุ่ม	77.15	190	0.41		
	รวม	78.14	193			
ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	0.50	2	0.25	0.62	0.54
	ภายในกลุ่ม	77.63	191	0.41		
	รวม	78.14	193			
หนี้สินของนักศึกษาตามสัญญา กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2.58	3	0.86	2.16	0.09
	ภายในกลุ่ม	75.56	190	0.40		
	รวม	78.14	193			
หนี้สินในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไป	ระหว่างกลุ่ม	2.69	3	0.90	2.26	0.08
	ภายในกลุ่ม	75.45	190	0.40		
	รวม	78.14	193			

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจทางด้านรายได้ของผู้ปกครอง รายได้ของนักศึกษา ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา หนี้สินของนักศึกษาตามสัญญากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และหนี้สินในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไป ที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน

2.3 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง รายได้ของนักศึกษา ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน ค่าใช้จ่ายของนักศึกษา หนี้สินของนักศึกษาตามสัญญากองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และหนี้สินในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไปที่แตกต่างกันมีผลต่อการตัดสินใจกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Roekdamnoenkit (2020) ที่พบว่า ปัจจัยด้านรายได้ที่มีภาวะรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพในปัจจุบันมีผลให้บุคลากรเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี มีการก่อกำหนดหนี้ในระบบและนอกระบบเพิ่มสูงขึ้น และ Sangchuang and Dheera-aumpon (2021) ยังพบว่า ปัจจัยทางด้านรายได้มีผลต่อการเป็นหนี้ในระบบของประชาชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อย่างไรก็ตาม สำหรับการวิจัยนี้กลับพบว่าปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน มีผลต่อการก่อกำหนดทุนไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของครอบครัวและรายได้ของนักศึกษาไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญและการกู้ยืม

เพื่อการศึกษาของกองทุน อาจจะสันนิษฐานได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้มีขนาดเล็ก และศึกษากลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ซึ่งในอดีตเป็นการศึกษากลุ่มคนวัยทำงาน แต่การศึกษาในครั้งนี้เป็นการเก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาเพียงคนเดียวที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังศึกษาคนละช่วงเวลากัน ซึ่งการศึกษาในอดีตอยู่ในช่วงปี 2563-2564 เป็นปีที่เกิดการแพร่ระบาดของโควิด 19 ในช่วงแรก เข้าสู่ชีวิตวิถีใหม่ ส่วนการศึกษานี้อยู่ในช่วงหลังสถานการณ์โควิด 19 อยู่ในช่วงชีวิตวิถีถัดไป เป็นการระบาดของโรคติดต่อที่ยืดเยื้อยาวนานและการระบาดยังไม่หมดไปจากประเทศไทย จนมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจอย่างรุนแรงและเรื้อรังยาวนานหลายปี ดังนั้น จากการศึกษาในอดีตกับปัจจุบันจึงเกิดสถานการณ์ความเสี่ยงทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน

3. ผลการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ก่อนหน้าจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไป ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับการก่อนหน้าจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กับพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	DF	Mean square	F	Sig Prob > F
ด้านความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน (ที่พัก/หอพักอาศัย)	ระหว่างกลุ่ม	1.71	3	0.57	1.42	0.24
	ภายในกลุ่ม	76.43	190	0.40		
	รวม	78.14	193			
ด้านความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน (อาหารและเครื่องดื่ม)	ระหว่างกลุ่ม	0.02	2	0.01	0.03	0.97
	ภายในกลุ่ม	78.11	191	0.41		
	รวม	78.14	193			
ด้านความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน (ค่าใช้จ่ายส่วนตัว เช่น เสื้อผ้าของใช้ เครื่องสำอางค์)	ระหว่างกลุ่ม	2.00	3	0.67	1.66	0.18
	ภายในกลุ่ม	76.14	190	0.40		
	รวม	78.14	193			
ด้านความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน (ค่าโทรศัพท์ และอินเทอร์เน็ต)	ระหว่างกลุ่ม	1.43	3	0.48	1.18	0.32
	ภายในกลุ่ม	76.70	190	0.40		
	รวม	78.14	193			
ด้านความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน (ค่าท่องเที่ยว และพักผ่อน)	ระหว่างกลุ่ม	1.09	3	0.36	0.90	0.44
	ภายในกลุ่ม	77.05	190	0.41		
	รวม	78.14	193			

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Square	DF	Mean square	F	Sig Prob > F
ด้านความต้องการถือเงินเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน (ค่ารักษาพยาบาล)	ระหว่างกลุ่ม	0.74	3	0.25	0.60**	0.05
	ภายในกลุ่ม	77.40	190	0.41		
	รวม	78.14	193			
ด้านความต้องการถือเงินเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน (เงินเก็บสะสม)	ระหว่างกลุ่ม	1.78	3	0.59	1.47	0.22
	ภายในกลุ่ม	76.36	190	0.40		
	รวม	78.14	193			
ด้านความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร (เพื่อลงทุนในหุ้น/หลักทรัพย์)	ระหว่างกลุ่ม	0.51	3	0.17	0.42	0.74
	ภายในกลุ่ม	77.62	190	0.41		
	รวม	78.14	193			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยทางด้านพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาเกี่ยวกับความต้องการถือเงินเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน (ค่ารักษาพยาบาล) ที่ต่างกันมีผลต่อการก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 0.60^{**}$, $Sig = 0.05$) ส่วนปัจจัยทางด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับด้านความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน และความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไรไม่มีผลต่อการตัดสินใจกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งหากพิจารณาในรายละเอียดสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ปัจจัยทางด้านพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา สามารถแบ่งความต้องการถือเงินออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในยามฉุกเฉิน และความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร พบว่า ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน (ค่ารักษาพยาบาล) มีผลต่อการตัดสินใจกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sangchuang and Dheera-aumpon (2021) ที่พบว่า ปัจจัยพฤติกรรมมีผลต่อการเป็นหนี้ นอกกระบบของประชาชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อีกทั้งในสถานการณ์หลังโควิด (ชีวิตวิถีถัดไป) ซึ่งตกอยู่ภายใต้ความเสี่ยงที่ไม่สามารถคาดเดาได้ว่าตนเองจะเป็นโควิด 19 หรือไม่และเป็นโควิด 19 ไปแล้วจะเป็นซ้ำอีกหรือไม่ ประกอบกับรัฐบาลยกเลิกโรงพยาบาลสนาม (Division of Infirmary and Art of Healing, 2022) และยกเลิกการรักษาแบบกักตัวที่บ้าน และแบบ Hospitel (Thai Government, 2022) ทำให้นักศึกษาให้ความสำคัญกับการเก็บเงินไว้ใช้ยามฉุกเฉินเก็บไว้ได้ป่วยและดูแลสุขภาพของตนเองให้ดีที่สุด รวมทั้งหากสมาชิกในครอบครัวติดโควิด 19 จะทำให้เกิดความจำเป็นอย่างยิ่งในการนำเงินไปรักษาพยาบาลสมาชิกในครอบครัวก่อนให้ความสำคัญกับการศึกษาเล่าเรียน และการลงทุนรูปแบบต่างๆ

3. ผลการศึกษาปัญหาของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ก่อหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไป ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการศึกษาปัญหาของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไป

หัวข้อ	จำนวน	ร้อยละ
1. ค่าใช้จ่ายต่อเดือนไม่เพียงพอในการใช้จ่าย	76	39.17
2. ชั่วโม่งจิตอาสาสมัครมีจำนวนมาก	55	28.35
3. นักศึกษาไม่ทราบแหล่งจัดกิจกรรมจิตอาสา เพื่อให้ให้นักศึกษาร่วมกิจกรรม	47	24.22
4. มหาวิทยาลัยประกาศกิจกรรมจิตอาสา แต่รับจำนวนจำกัด ทำให้นักศึกษาสมัครไม่ทัน	6	3.10
5. เอกสารที่ใช้ในการยื่นขอกู้ยืมเพื่อการศึกษาจำนวนมาก	1	0.52
6. ขั้นตอนในการยื่นขอกู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่มีความยุ่งยากหลายขั้นตอน	3	1.55
7. นักศึกษามีปัญหาสอบถามเกี่ยวกับการกู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	2	1.03
8. มีช่องทางกลุ่มไลน์ และเฟซบุ๊ก สำหรับแจ้งข่าวสารของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่ตอบคำถามของนักศึกษา	2	1.03
9. อื่นๆ	2	1.03

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัญหาของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไป ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนไม่เพียงพอในการใช้จ่ายจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 39.17 สอดคล้องกับ Roekdamnoenkit (2020) ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการก่อหนี้ในช่วงสถานการณ์ โควิด 19 ของบุคลากรเทศบาลเมืองบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า รายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพในปัจจุบัน รองลงมาคือ ชั่วโม่งจิตอาสาสมัครมีจำนวนมาก จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 28.35 สอดคล้องกับ Banthao, Sukprasert and Chomphuphan (2019) ทำการศึกษานวการการพัฒนาจิตสาธารณะของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พบว่า การทำกิจกรรมจิตสาธารณะของนักศึกษาผู้กู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษายังมีปัญหา ดังนั้น จึงควรพัฒนาจิตสาธารณะและควรกำหนดให้มีระเบียบข้อบังคับแนวปฏิบัติในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างชัดเจน และควรมีระบบกลไกตรวจสอบการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างชัดเจน และควรมีการพัฒนาบตรกิจกรรมเป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีโปรแกรมกิจกรรมรองรับ ส่วนปัญหาที่มีค่าน้อย คือ นักศึกษามีปัญหาสอบถามเกี่ยวกับการกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา รวมทั้งมีช่องทางกลุ่มไลน์ และเฟซบุ๊ก สำหรับแจ้งข่าวสารของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่ตอบคำถามของนักศึกษา มีจำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.03 สอดคล้องกับการศึกษาของ Sasununt and Sripokangkul (2020) ทำการศึกษาเหตุผลของการไม่ชำระหนี้กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ของจำเลยในเขตอำนาจศาลแขวงขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักศึกษาไม่ทราบขั้นตอนการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่และขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูล ทำให้นักศึกษาที่กู้ยืมไม่ทราบข้อมูลในการชำระหนี้ สอดคล้องกับ Tumthong, Sirasoonthorn, Humphrey, Lincharoen and Siripompabul (2019) ทำการศึกษาศักยภาพกำหนดทางสังคมและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการจัดการที่มีประสิทธิภาพของกองทุนทางการศึกษาของรัฐ: กรณีศึกษาการอาชีวศึกษาไทย พบว่า ควรเพิ่มศักยภาพของเจ้าหน้าที่แนะแนว และสร้างเครือข่ายเรียนรู้ของเจ้าหน้าที่แนะแนว

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุและชั้นปีต่างกันมีผลต่อการก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสาขาวิชาที่ต่างกันมีผลต่อการก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยทางเศรษฐกิจไม่มีผลต่อการก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
2. ปัจจัยพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาทางด้านความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายฉุกเฉิน (ค่ารักษาพยาบาล) ต่างกันมีผลต่อการก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. ปัญหาของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไป ได้แก่ ค่าใช้จ่ายต่อเดือนไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย และชั่วโม่งจิตอาสาสมัครมีจำนวนมาก นักศึกษาไม่ทราบแหล่งจัดกิจกรรมจิตอาสา เพื่อให้ให้นักศึกษาร่วมกิจกรรม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและเศรษฐกิจ สามารถทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสถานศึกษาสามารถนำไปใช้ในการวางแผน จัดสรรเงินกู้ยืมให้เหมาะสมกับผู้เรียน เป็นต้น
2. ผลการศึกษาปัจจัยทางด้านพฤติกรรม สามารถทำให้ทราบและนำข้อมูลเชิงพฤติกรรมมาใช้จ่ายทั้งความต้องการถือเงินเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน ความต้องการถือเงินยามฉุกเฉิน และความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไร วางแผนให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและปัจจัยอื่นๆ ที่แทรกต่อภาวะการศึกษาของผู้เรียน
3. ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงระบบการกู้ยืมเงินของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัย ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการก่อหนี้จากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ อายุ ระดับชั้นปี และสาขาวิชา เนื่องจากอัตราการเก็บค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน ค่าสนับสนุนการจัดการศึกษา และค่าธรรมเนียมการศึกษาของนักศึกษาชั้นปี 1 มากกว่านักศึกษาชั้นปีอื่นๆ รวมทั้งแต่ละสาขาวิชาจ่ายค่าเทอมแตกต่างกัน โดยสาขาวิชาระบบสารสนเทศ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัลจ่ายค่าเทอมมากกว่าสาขาวิชาอื่นๆ จึงทำให้การก่อหนี้เพื่อการศึกษามีความแตกต่างกัน ซึ่งกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาสามารถนำข้อมูลที่วิเคราะห์มาเพิ่มกลยุทธ์การให้ทุนจำแนกตามระดับชั้นปีและรายสาขาตามความจำเป็นในการศึกษาเล่าเรียนให้สอดคล้องกับผู้กู้มากขึ้น โดยพิจารณาด้านที่มีผลต่อการตัดสินใจกู้ยืม
2. จากผลการวิจัย ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจไม่มีผลต่อการตัดสินใจกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ ระดับรายได้ของผู้ปกครอง ระดับค่าใช้จ่ายของครัวเรือน ประเภทค่าใช้จ่ายในครัวเรือน ระดับรายได้ของนักศึกษา ระดับค่าใช้จ่ายของนักศึกษา ประมาณจำนวนหนี้สินตามสัญญา และประมาณจำนวนหนี้สินในสถานการณ์หลังโควิด เนื่องจากปัจจัยทางด้านสังคมและสภาพความเป็นอยู่ พิจารณาได้จากรายได้และค่าใช้จ่ายในครัวเรือนของผู้ปกครองมีค่าเท่ากันอยู่ในช่วง 15,000-30,000 บาท โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเป็นสำคัญ ทำให้เห็นว่าเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษามีความสำคัญต่อการศึกษาของนักศึกษา เพราะฉะนั้นกองทุนเงินให้กู้ยืมอาจจะต้องสร้างการรับรู้และการเข้าถึงกับกลุ่มนักศึกษาประเภทนี้มากขึ้น
3. จากผลการวิจัย ปัจจัยทางด้านพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ได้แก่ ด้านความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายฉุกเฉิน (ค่ารักษาพยาบาล) เนื่องจากอยู่ภายใต้สถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไป ทำให้นักศึกษาตระหนักเรื่องสุขภาพเป็นสำคัญ ดังนั้นกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาจะต้องเพิ่มกลยุทธ์หรือข้อเสนอเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้กู้เรื่องการรักษาพยาบาลฉุกเฉินหรือเร่งด่วน
4. จากผลการวิจัยปัญหาของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่ก่อหนี้ในสถานการณ์ชีวิตวิถีถัดไป เช่น ค่าใช้จ่ายต่อเดือนไม่เพียงพอต่อการใช้จ่าย ชั่วโม่งจิตอาสาจำนวนมาก นักศึกษาไม่ทราบแหล่งจัดกิจกรรมจิตอาสาเพื่อให้นักศึกษาร่วมกิจกรรม ขั้นตอนในการยื่นขอกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไม่มีความยุ่งยากหลายขั้นตอน นักศึกษามีปัญหาสอบถามเกี่ยวกับการกู้ยืมกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา มีช่องทางกลุ่มไลน์ และเฟซบุ๊ก สำหรับแจ้งข่าวสารของกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย แต่ไม่มีเจ้าหน้าที่ตอบคำถามของนักศึกษา ดังนั้น ควรพิจารณาแบ่งได้เป็น 2 ประเด็น คือ ทางด้านการเงิน และการบริหารจัดการ โดยทางด้านการเงินควรพิจารณาค่าใช้จ่ายต่อเดือนให้แก่นักศึกษาเพิ่มขึ้น เพื่อให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายทางการศึกษาและตามความจำเป็นตามระดับชั้นปี และสาขาที่เรียน นอกจากนี้ ทางด้านการบริหารจัดการควรวางแผนกลยุทธ์ให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน โดยลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน พิจารณาชั่วโม่งจิตอาสาให้มีความเหมาะสมกับช่วงเวลาเรียนในแต่ละภาคการศึกษา รวมทั้งประชาสัมพันธ์ข่าวสารการกู้ยืมเพื่อการศึกษาในทุกช่องทางอย่างทั่วถึง ตลอดจนตอบข้อซักถามต่างๆ ของนักศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจจนสามารถทำตามระเบียบการกู้ยืมเพื่อการศึกษาได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ เพื่อค้นหาอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่นอกเหนือจากการวิจัยครั้งนี้ เช่น ปัจจัยด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับแรงจูงใจปัจจัยด้านสังคม รูปแบบการดำเนินชีวิตทัศนคติ เป็นต้น
2. กลุ่มตัวอย่างและประชากรที่เลือกเป็นนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจเท่านั้น เพื่อให้ครอบคลุมมากขึ้นและเป็นรูปธรรมในการพัฒนาการให้บริการและการเข้าถึง อาจจะต้องนำกลุ่มตัวอย่างและประชากรอื่นๆ เช่น คณะอื่นๆ มหาวิทยาลัยอื่นๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชนเข้ามาพิจารณาเปรียบเทียบข้อแตกต่าง เพื่อสร้างกลยุทธ์ต่อไปในระยะยาว
3. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพิ่มวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเป็นการสัมภาษณ์จากนักศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก ในด้านความคิดเห็น ปัญหาความต้องการใหม่ๆ รวมถึงข้อมูลเชิงลึกของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาวางแผนและป้องกันความเสี่ยงจากปัญหาที่จะเกิดขึ้นต่อไป

ข้อจำกัดการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลในงานครั้งนี้ เป็นการสำรวจในช่วงระยะเวลาสั้น บางสาขาอยู่ในช่วงเวลาสอบนอกตาราง อาจจะไม่ครอบคลุมนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจทั้งหมด
2. งานวิจัยนี้เป็นการสำรวจปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา คณะบริหารธุรกิจเท่านั้น อาจจะไม่สามารถเป็นตัวแทนของผู้ที่กู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาได้ทั้งหมด
3. งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยที่กำหนดให้นักศึกษาที่เป็นผู้กู้ยืมทำการประเมินโดยตนเอง ทำให้ข้อคำตอบที่ได้ตามความเป็นจริงและเป็นคำถามที่ให้เลือกตอบ ซึ่งเป็นคำตอบที่ไม่สามารถวิเคราะห์เชิงลึกหรือรายละเอียดบางประการซึ่งอาจจะต้องมีการใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อยืนยันคำตอบอีกครั้ง

References

- Academic Support Center and Registration Bureau. (2022). *Sathiti naksuksā [Student Statistics]. Rajamangala University of Technology Krungthep*. Retrieved June 2022, from https://ascar.rmutk.ac.th/?page_id=2886
- Bank of Thailand. (2021). *Wichai læ 'ēkkasān phoēphræ [Research and Publications]*. Retrieved August 2021, from https://www.bot.or.th/th/research-and-publications/articles-and-publications/articles/Article_3Aug 2021.html
- Bank of Thailand. (2021). *Wikrit khō wit sipkāo [Covid 19 Crisis]*. Retrieved June 2023, from <https://www.bot.or.th>
- Banthao, P., Sukprasert, S. and Chomphuphan, C. (2019) *Nāo kān kānphatthana c̄hit sathāraṇa khōṅg naksuksā phū kūyūm ngoēn c̄hāk kōṅgthun ngoēn hai kūyūm phūā kānsuksā (kō yot.) mahawit thayalai ratchaphat loei [Development Guidelines for Building Public Mind of Study Loan Students at Loei Rajabhat University]. Research and Development Journal Loei Rajabhat University. 14(47),25-33.*
- Blanchard, O. and Johnson, D. R. (2013). *Macroeconomics*. (6th ed). New York : Pearson.
- Boonchai, T. (2022). *Kānsuksā patchai thī mī 'itthi phon to' akān hai kūyūm læ kānchamra khūn ngoēnkū phūā kānsuksā thī mahawitthayalai ratchaphat nai phāk nuā khōṅg prathet Thai [The Study of Factors Influencing Education Loan Granting and Repayment at Rajabhat Universities in Northern Thailand]. Rajabhat Chiang Mai Research Journal. 23(1),1-17.*
- Britton, Jack and Gruber, Jonathan. (2020). Do Income Contingent Student Loans Reduce Labor Supply?. *Economics of Education Review. 79,1-19.*
- Case, K. and Fair, R. (2003). *Principles of Economics*. (6th ed). New Jersey : Pearson Education International.
- Division of Finance. (2022). *Prakāt [Announce]. Rajamangala University of Technology Krungthep*. Retrieved July 2022, from <https://fin.rmutk.ac.th/index.php/httpwww-rmutk-acx-phpcadit/>

- Division of Infirmery and Art of Healing. (2022). *Kāṅdamnœn̄ kārok ranī rōngphayabān sanām rū Hospitel sinsut ‘āyu (nangsū ‘anumat) [Procedures in the Event that the Field Hospital or Hospitel has Expired (Approval Letter)]*. Retrieved June 2023, from https://mrd.hss.moph.go.th/mrd1_hss/?p=4356
- Erawan, P. (2021). *Kon ‘ok rabop chœ phit khō wit wāngngān phung nai rōp sip pī [Informal children' suffer from COVID poisoning, unemployment soars in 10 years]*. Retrieved November 2021, from https://www.matichon.co.th/politics/politics-in-depth/news_3009456
- Hongthong, N. (2021). *Wikhrō khwāmtoṅgkān khōng māṭ lō nai mummōng khōng phra phut sātsanā [An Analysis of Maslow's Concept of Human's Needs Through a Buddhist Perspective]*. *Panidhana Journal*. 17(2),121-151.
- Komhom, B and Chaiyaphum, A. (2020). *Kānsuksā phruttkam kānchai chāi ngoen khōng naksuksā kōngthun hai kūyūm phūā kānsuksā mahāwitthayaṭai Kalāsin [The Study of Expenditure Behaviors of Students Obtaining Student Loan Fund of Kalasin University]*. *Journal of Social Sciences Mahamakut Buddhist University*. 3(1),112-124.
- Kunsawat, T. (2015). *Kān hā khunnaphāp khōng khruāngmū nai kānwichai [The quality finding of tools in research]*. Chonburi : Burapha University.
- Maslow, A. (1954). *Motivation and Personality*. New York : Harper and Row Publisher.
- National Statistical Office Thailand. (2021). *Rāingān sathiti rāi pī prathet Thai [Statistical Yearbook Thailand]*. Retrieved August 2021, from <http://www.nso.go.th/sites/2014/Pages/e-Book>.
- Prachanban, P. (2012). *Sathiti khan sūng samrap kānwichai læ pramœn [Advanced Statistics for Research and Evaluation]*. Phitsanulok : Naresuan University.
- Roekdamnoenkit, K. (2020). *Patchai thī mī phon tō ‘akārok ‘aha nī nai chūang sathanakān COVID - sipkō khōng bukkhalakōn thetsabān mūang bā nabung chāngwat Chon Buri [Factor Influencing Debt Creation During the COVID 19 Situation by Personnel of Banbuang Municipality, Chonburi Province (Unpublished Independent Study)]*. Ramkhamhaeng University, Bangkok, Thailand
- Sangchuang, P. and Dheera-aumpon, S. (2021). *Patchai thī song phon tō ‘akān pennī nōk rabop khōng prachāchon nai Krung Thēp Mahā Nakhōn læ parimonthon [Factors Affecting the Informal Debt of People in Bangkok and Vicinity]*. *SSRU Journal of Public Administration Suan Sunandha Rajabhat University*. 4(2),59-69.
- Sasununt, L. and Sripokangkul, S. (2020). *Hēthphon khōng kān mai chamra nī kōngthun kūyūm phūā kānsuksā (kō yot .) khōng chamlœi nai khēt ‘amnat sān khwæng Khōn Kæn chāngwat Khōn Kæn [Reasons for Non-Payment of the Student Loan Fund (SLF.) of the Defendants in Khon Kaen District Court, Khon Kaen Province]*. *Journal of Modern Learning Development*. 5(6),75-87.
- Student Loan Fund. (2021). *Prakāt khana kammakān kōngthun ngoen hai kūyūm phūā kānsuksā [Announcement of the Student Loan Fund Committee]*. Retrieved June 2023, from <https://www.studentloan.or.th/en/knowledge/1612430261>
- Suktae, W, Wonglamthong, S. and Paipayob, T. (2019). *Phruttkam kānchai chāi ngoen khōng naksuksā phayabān : kōranī suksā witthayaṭai phayabān bōrom rāt chonnanī sawan prachā rak Nakhōn Sawan [Spending Behaviors of Nursing Students: A Case Study of Boromarajonani College of Nursing, Sawanpracharak Nakhonsawan]*. *Journal of Graduate Review Nakhon Sawan Buddhist College*. 7(2),33-44.
- Tatirangsansuk, K. (2001). *Settha sāt maha phāk būāngton [Principles of Macroeconomics]*. Bangkok : Chulalongkorn University.

- Thai Government. (2022). *Khaō khana khoōok [Spokesperson News]*. Retrieved June 2022, from <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/56854>
- Tumthong, D., Sirasoonthorn, P., Humphrey, R., Lincharoen, A. and Siripornpaibul, T. (2019). Patchai kamnot thāng sangkhom læ khoōanoēnæ choēng nayōbāi phūa kānchatkān thī mī prasitthiphāp khoōngkōng thun thāngkān suksā khoōng rat : koōrānī suksā kān ‘āchiwasuksā Thai [The Social Determinant Factors and Policy Recommendations for an Efficient Management of State Educational Funding: A Case of Vocational Education in Thailand]. *Journal of Education Studies*. 47(4),208-227.
- Wanitbancha, K. (2017). *Sathiti samrap ngānwichai [Statistics for Research]*. Bangkok : Samlada.
- Yamane, T. (1967). *Statistics, An Introductory Analysis*. (2nd ed). New York : Harper and Row.